

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ—2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Άγ. Παντελεΐμονος, Μεγαλομάρτυρος</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 9: 27-35 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τὸ Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΙΟΥΛΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ	 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Εκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ <i>Άρχη νηστείας Δεκαπενταύγουστου</i>	5.30 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	Έυαγγελικά Αναγνώσματα— Έπιστολή – Α' Κορ. 1: 10-17 Έυαγγέλιο— Ματθ. 14: 14-22

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Άγιος Παντελεήμων ο Μεγαλομάρτυς και Ιαματικός Κοντάκιον

Μιμητής ύπαρχων του έλεήμονος, και ίαμάτων τήν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἄθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπειςσον, ἀπελαύνων τοῦ αἵε,
πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑΣ ΘΑΥΜΑ:

«Τι είναι αυτό το κόκκαλο παπά μου; Πάρτο από δω και τράβα σπίτι σου» με αυτά τα λόγια ο ασεβής γιατρός έδιωξε τον πιστό ιερέα που έφερε στην άρρωστη πρεσβυτέρα απότμημα του ιερού λειψάνου του Αγίου Παντελεήμονα. Μετανιωμένος, όμως, επέστρεψε στον ιερέα για να απολογηθεί.

.....
Η πρεσβυτέρα είχε όγκο στο στήθος και εγχειρίστηκε. Μόλις έβγαλαν τον όγκο, δίνουν ένα κομμάτι στον πατέρα Ευάγγελο να το πάει για βιοψία και να φέρει αμέσως τ' αποτελέσματα. Μετά την απάντηση της εξετάσεως, οι γιατροί δεν δίνουν ούτε έξι μήνες ζωής στην άρρωστη. Η κόρη του παπα-Βαγγέλη λιποθυμά μόλις το ακούει, ο ίδιος τα χάνει. «Ακου, λέει, γιατροί να το πουν έτσι ξαφνικά στο παιδί! Στα χέρια του όμως σφίγγει το χέρι του Αγίου Παντελεήμονα, που έχει φέρει μαζί του, και προσεύχεται.

Βγάζουν την πρεσβυτέρα από το χειρουργείο. Με λαχτάρα ο πατήρ Ευάγγελος ακουμπά πάνω στις γαζες που σκεπάζουν το εγχειρισμένο στήθος της πρεσβυτέρας, το χέρι του 'Αγίου και γονατιστός προσεύχεται.

Εκείνη την ώρα μπαίνει ο χειρουργός με τη μάσκα ακόμη. Βλέπει τη σκηνή και βάζει τις φωνές.

-Τι είναι αυτό το κόκκαλο παπά μου; Πάρτο από δω και τράβα σπίτι σου.

Ζαλισμένος ο καημένος, μαζεύει γρήγορα τ' αγία λείψανα και προσπαθεί να βρει την πόρτα. Μεσ' τη ζάλη του, όμως, ακούει τη νοσοκόμα να φωνάζει το γιατρό στο τηλέφωνο, που τον ζητα επείγοντως η γυναίκα του.

Το απόγευμα σταματά μια κούρσα έξω από το σπιτι του ιερέα και με έκπληξη ο παπα-Βαγγέλης βλέπει να βγαίνει

...../

ο γιατρός. Πω! πω! σκέφτεται, ο γιατρός και στο σπίτι μου ακόμα με κυνηγάει! Με φρίκη, όμως, βλέπει να κατεβαίνει από τ' αυτοκίνητο και ένας νέος παραμορφωμένος. Το στόμα του είχε πάει στ' αυτί του. Αποσβολώθηκε ο παπάς.

-Πάτερ μου, του λέει ο γιατρός, εκείνο το κόκκαλο το έχεις; Με συγχωρείς, παραφέρθηκα, την ώρα που σ' έδιωχνα μου τηλεφώνησε η γυναίκα μου, ότι το παιδί μας, που έδινε εκείνη την ώρα εξετάσεις, έπαθε ξαφνικά αυτήν την πάρεση που βλέπεις. Κατάλαβα ότι εγώ έφταιξα και γι' αυτό σε παρακαλώ πολύ διάβασε μας μια ευχή. Τη διεύθυνση σου στο χωριό την πήρα από την πρεσβυτέρα.

-Ευχαρίστως παιδιά μου, ελατέ στο εκκλησάκι. Κράτα αγόρι μου το χέρι του Αγίου και γονάτισε.

Άπλώνω στο κεφάλι του νέου το πετραχήλι και αρχίζω να διαβάζω την ευχή. Καθώς διαβάζω, ακούω θόρυβο κρακ, κρακ. Σκέφτομαι, τι συμβαίνει άραγε; Τελείωσα και, όταν σηκώθηκε το παιδί, τι να δούμε, το στόμα του παιδιού είχε επανέλθει στην θέση του! Πατέρας και γιος ρίχνονται πάνω μου.

-Παπούλη πως να σ' ευχαριστήσουμε;

-Όχι εμένα, παιδιά μου, το Θεό και τον «Αγιο».

Από τότε για πάρα πολύ καιρό ερχόταν τακτικά να προσκυνήσουν και να φέρουν και το λάδι για το καντήλι του Αγίου.

Όσο για την πρεσβυτέρα, είναι τώρα περισσότερα από εικοσι χρόνια που είναι τελείως καλά χωρίς να κάνει απολύτως καμμία θεραπεία. Μεγάλωσε τα παιδιά της και ζει στο χωριό προσέχοντας το εκκλησάκι με τα τόσα άγια λείψανα, μια που δεν υπάρχει πια ο πατήρ Ευάγγελος. Ο γιατρός πολλές φορές έλεγε στον παπα-Βαγγέλη: «Εμείς παπά μου πρέπει να τα κα-ψουμε τα βιβλία μας».

Από το βιβλίο «Σταχυολογήματα από την θαυμαστή ζωή του π. Ευαγγέλου Χαλκίδη εφημέριου Αγ. Βασιλείου Λαγκαδά», Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη».

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μαθ. 9: 27-35

Ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ

«Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ»

Πολλά θαύματα έγιναν με τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἴδιος, ὅταν πῆγαινε πρὸς τὸ πάθος Του, εἶπε: «Ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω» (Ἰωάν. 14,13). Ἐπίσης, ὅταν ἀναλαμβάνονταν στοὺς οὐρανοὺς κι ἔδιδε τὶς τελευταῖες ὑποθήκες στοὺς μαθητὲς Του, πάλι τοὺς τόνισε: «Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς...» (Μάρκ. 16,17). Μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ θὰ ἔκαναν θαύματα οἱ Ἀπόστολοι. Πράγματι ἔτσι ἐγίνε. Τὸν χωλὸ ποὺ καθόταν ἔξω ἀπ' τὸ Ναό, οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Ἰωάννης τὸν θεράπευσαν ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 3,6). Ἄς δοῦμε μὲ ἀπλᾶ λόγια τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας.

Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Σήμερα ἀκούσαμε στὸ Εὐαγγέλιο τοὺς δύο τυφλοὺς νὰ ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ζητοῦν ἀπ' Αὐτὸν νὰ τοὺς ἐλεήσει (Μαθ. 9,27). Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει πὼς δὲν πῆγαν ἀπλῶς νὰ συναντήσουν τὸ Χριστό, «ἀλλὰ μεγάλα βωῶντες καὶ οὐδὲν ἕτερον ἢ ἔλεον προβαλλόμενοι», δηλαδὴ φώναζαν πολὺ δυνατά, τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τίποτε ἄλλο δὲ ζητοῦσαν παρὰ νὰ ἐπιδείξει ἔλεος σ' αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Τὸ γλυκύτατο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινο, ἀλλὰ θεῖο καὶ οὐράνιο. Δὲ δόθηκε στὸ Χριστὸ ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπ' τὸν οὐράνιο Πατέρα Του (Μαθ. 1,21). Εἶναι τὸ γλυκὺ μελέτημα τοῦ νοῦ, τῆς γλώσσας καὶ τῆς καρδιάς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης ἀναφέρει πὼς κάποιος Χριστιανὸς πέθανε πάνω στὸν τάφο τοῦ Κυρίου φωνάζοντας «Ἰησοῦ Χριστέ, γλυκεῖα ἀγάπη». Εἶναι ἀλήθεια πὼς οἱ ἐνέργειες τοῦ Χριστοῦ φανερῶνται μέσα στὰ ὀνόματα, ὅπως π.χ. σοφία, εἰρήνη, χαρά, Κύριος, Βασιλεὺς, Θεὸς κ. ἄ. Ἡ πίστη τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἀφηρημένη, ἀλλ' ἀπευθύνεται σ' ἓνα συγκεκριμένο πρόσωπο ποὺ ἔχει ὄνομα κι εἶναι ζωντανὸ πρόσωπο, ποὺ μπορεῖ ν' ἀγαπήσει καὶ νὰ ἔλθει σ' ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους. Αὐτὸ τὸ πρόσωπο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἦλθε σ' ἐπικοινωνία μαζί μας, μᾶς ἀγάπησε, ἐγίνε ἀνθρωπὸς παρομοιοπρόσωπος μὲ μᾶς.

Τὸ ὄνομά Του συνδέεται μὲ τὴ σωτηρία μας. Κάτω ἀπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ θὰ βροῦμε τὴ σωτηρία μας, εἶπαν οἱ Ἀπόστολοι στοὺς ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ (Πράξ. α,1' 2). Τὸ ὄνομα Ἰησοῦς ἔχει περιεχόμενο ἀνεξάντλητο. Εἶναι ὄντολογικὰ συνδεδεμένο μ'Αὐτόν. Εἶναι ἓνα κανάλι μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔρχεται χάρις σὲ μᾶς καὶ γεμίζει ὅλο τὸ εἶναι μας μὲ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, μᾶς μεταδίδει ζωὴ καὶ δύναμη.

Ἡ εὐχή τοῦ Ἰησοῦ

Ἡ ἐπίκληση τῶν δύο τυφλῶν, δηλαδὴ «ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ» (Μαθ. 9,27), εἶναι μιὰ παραλλαγὴ τῆς γνωστῆς προσευχῆς «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς» ποὺ συνηθίζουμε νὰ χαρακτηρίζουμε ὡς εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ εὐχὴ αὕτὴ δὲν εἶναι ἐφεύρεση τῶν μοναχῶν, ἀλλ' ὅπως εἶδαμε παραπάνω, τὴν προσευχὴ αὕτὴ τὴ συνέστησε ὁ Χριστὸς καὶ τὴ χρησιμοποίησαν οἱ Ἀπόστολοι. Εἶναι ἓνα μαστίγιό ἐναντίον τῶν δαιμόνων: «Ἰησοῦ ὀνόματι μᾶστιζε πολεμίους», γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακας. Ἡ προσευχὴ αὕτὴ κρύβει μέσα της τὸ μυστήριό τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι Υἱὸς τοῦ Πατέρα καὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ χάρις ἔρχεται σὲ μᾶς μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ εὐχὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ χαρίζει στὸν ἀνθρωπο ποὺ συνεχῶς τὴν χρησιμοποιεῖ, δύναμη, ἐγρήγορση, καθαρότητα νοῦ, τὸ χάρισμα τῶν ζωοποιῶν δακρύων, ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, πόθο γιὰ τὴ σωτηρία μας καὶ γενικὰ συνδέει τὸν ἀνθρωπο μὲ τὸ Θεό.

Ἡ χρησιμοποίησή τῆς εὐχῆς

Γιὰ νὰ μπορέσει νὰ καρποφορήσει ἡ εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ, θὰ πρέπει νὰ ταπεινώσουμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ ν' ἀγαπήσουμε τὸ Χριστό. Ἐνας ἀγιορείτης ἔλεγε πὼς, ὅταν λέμε «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς», νὰ τονίζουμε τὸ ρῆμα, δηλαδὴ «ἐλέησον ἡμᾶς», ὅπως τὸ τόνιζαν οἱ σημερινοὶ τυφλοὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Νὰ ταπεινώνουμε τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ κλαίμε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, ν' ἀναγνωρίζουμε στὸ Θεὸ τὴν προτεραιότητα στὴ ζωὴ μας κι ἔτσι θὰ ἔχουμε καρποφορία μέσα μας. Ὅταν λέμε τὰ λόγια μὲ μιὰ πνευματικὴ ξηρότητα καὶ χωρὶς ν' ἀγαπᾶμε Αὐτὸν ποὺ ἐπικαλούμεθα, τότε δὲν μπορούμε νὰ καρποφορήσουμε πνευματικά. Ἡ χωρὶς προσοχὴ προσευχὴ ἀφήνει μέσα μας ἓνα κενό.

Ἀδελφοί μου,

Τὰ λόγια ποὺ εἶπαν οἱ τυφλοὶ, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς ἦταν ἓνα θερμὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς» κι ὅμως βρῆκαν ἓνα ἀχανὲς πέλαγος σωτηρίας. Ἄς προσευχηθοῦμε κι ἐμεῖς λέγοντας τὴν εὐχὴ ζωντανά, γιὰ νὰ μᾶς ἐλεήσει ὁ Θεός.

<https://poimin.gr>